

Ο Φρο-Λο-Κόκο και το παγωτό ΜΕ ΓΕΎΣΗ ΜΈΛΙ ΦΡΆΟΥΛΑ

(ένα παραμύθι εμπνευσμένο από το μουσείο παραμυθιού ,με διασκευή δική μας ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της δικής μας ομάδας)

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα νεαρό αγόρι που τον έλεγαν Φρο-Λο-Κόκο
Το πραγματικό του όνομα όμως δεν ήταν αυτό . Στο μικρό μας ήρωα Νιόνιο άρεσαν τόσο πολύ τα γλυκά , κυρίως η σοκολάτα φράουλα , που οι γονείς τον φώναζαν χαϊδευτικά Φρο-Λο-Κόκο.

Ένα καλοκαίρι που έκανε τρομερή ζέστη , ο Φρο-Λο-Κόκο ήθελε πολύ να φάει ένα παγωτό να δροσιστεί , (κι είμαστε σίγουροι ότι όλοι τώρα που κάνει πολύ ζέστη εκεί έξω, θέλουμε ένα παγωτό για να δροσιστούμε).

- **Πω! πω!** , ξεφώνισε ο Φρο-Λο-Κόκο , και τι δε θα' δινά για ένα παγωτό!

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή πέρασε από κοντά του ένα τρίτροχο αμαξάκι (με τρεις τροχούς, τρεις ρόδες) , με κίτρινες ρόδες, πολύχρωμες κορδέλες, ενώ στο μπροστινό του μέρος , είχε ένα τεράστιο κουβά με όλες τις γεύσεις παγωτού. Ο Κυριούλης καλούσε με τη γλυκιά του φωνή τους περαστικούς να πάρουν παγωτό.

- **Ζήτω! Πάνω στην ώρα έφτασε! Νομίζω ένα παγωτό χωνάκι, βανίλια, σοκολάτα είναι ότι πρέπει**

Χωρίς να χάσει στιγμή ,ο Φρο-Λο-Κόκο έτρεξε προς το μέρος του. Έτσι όπως έτρεχε με φόρα όμως, πάτησε την μπανανόφλουδα, - που σαν κατεργάρης είχε αφήσει σκόπιμα εκεί τη προηγούμενη μέρα για να κάνει φάρσα στο μπαμπά του , - αλλά το είχε ξεχάσει. Γλίστρησε κι έκανε μια μεγάλη τούμπα κι έπεσε στο έδαφος. Όταν άνοιξε τα μάτια του δε μπορούσε να καταλάβει που βρισκόταν.

- **Που είμαι? Που πήγε το τρίτροχο αμαξάκι με το παγωτό? Είμαι μέσα σ' ένα δάσος,** σκέφτηκε, **αλλά.... πως βρέθηκα εδώ?**

Αν και το κεφάλι του πονούσε ακόμη, σηκώθηκε κι άρχισε να περπατάει μέσα στο δάσος. Καθώς προχωρούσε απορημένος, πετάχτηκε μπροστά του μια λαγουδίτσα, η Τίτσα Παγωτίτσα Λαγουδίτσα, με φουντωντή ουρά και του είπε:

- **Γειά σου Φρο-Λο-Κόκο . Καλώς όρισες στο δάσος παγωτό χωνάκι. Έλα μαζί μου, η νεράιδα του δάσους Βανίλια Φράουλα ανυπομονεί να σε γνωρίσει**
- **Δεν είναι δυνατόν! Μία λαγουδίτσα η Τίτσα Παγωτίτσα Λαγουδίτσα που μιλά? Και μια νεράιδα? Σίγουρα θα ονειρεύομαι ,** είπε ο Φρο-Λο-Κόκο
- **Κι όμως, δεν ονειρεύεσαι! Τίποτα δεν είναι αδύνατο! Φτάνει να το πιστέψεις!** του απάντησε η Τίτσα Παγωτίτσα Λαγουδίτσα.

Περπάτησαν αρκετή ώρα, μέχρι που έφτασαν μπροστά σε μια καμαρωτή (με καμάρα) πόρτα, η οποία ήτανε φτιαγμένη- μαντέψτε από τι ήτανε φτιαγμένη- από χωνάκια παγωτού. Πάνω είχε μια χρυσή βρύση από την οποία έβγαινε παγωτό και γέμιζε τα χωνάκια. Ο Φρο-Λο-Κόκο άπλωσε το χέρι του να πάρει χωνάκι παγωτό φράουλα αλλά... δε πρόλαβε... Η πόρτα άνοιξε κι ο Φρο-Λο-Κόκο μπήκε μέσα. Μπαίνοντας μέσα αντίκρυσε κάτι το μαγικό! Ένα ποτάμι που αντί για νερό είχε παγωτό βανίλια και μέσα είχε μία βάρκα από φύλλα πορτοκαλιού

- **θα μπεις στη βάρκα και το ποτάμι θα σε πάει στο σπίτι της νεράιδας. Όταν κατέβεις από την βάρκα , θα ακολουθήσεις το δρόμο με τα μούρα και τις**

φράουλες. Προσοχή όμως Φρο-Λο-Κόκο , μη φας από τα μούρα και τις φράουλες :Είναι διαταγή της νεράιδας, είπε η Τίτσα Παγωτίτσα Λαγουδίτσα.

- **Και γιατί να μη φάω από αυτά?** ρώτησε ενοχλημένος ο Φρο-Λο-Κόκο που είχε αρχίσει να πεινάει και λίγο.
- **Μην είσαι περιέργος! Μη ψάχνεις απαντήσεις σε όλα καλέ μου φίλε ! Κάποιες φορές πρέπει απλά να υπακούμε τους κανόνες ! Δε μας αρέσουν πάντοτε , πρέπει όμως να τους τηρούμε ! Μπαίνουν συνήθως για καλό !Άκουσε με... Είπε η Τίτσα Παγωτίτσα Λαγουδίτσα καθώς απομακρυνόταν.**

Ο Φρο-Λο-Κόκο μπήκε στη βάρκα κι ο αέρας φφφφφφ...τον έσπρωξε προς τη Δύση. Οι μυρωδιές από το ποτάμι, τη βάρκα και τα δέντρα γύρω του ήταν μεθυστικές! Όταν έφτασαν στον προορισμό τους ο Φρο-Λο-Κόκο με ένα άλμα μεγάλο βγαίνει από τη βάρκα και κινάει για το δρόμο με τις φράουλες και τα μούρα. Το κόκκινο χρώμα τους και η έντονη μυρωδιά τους ήταν υπέροχη!Ενώ τα σοκολατένια φύλλα των δέντρων πραγματική πρόκληση!

- **Τι μαγικό θέαμα είναι αυτό! Οι φράουλες δείχνουν ΝΟ-ΣΤΙ-ΜΟ-ΤΑ-ΤΕΣ! Τι πειράζει να δοκιμάσω μία? Δε με βλέπει και κανείς!** είπε ο Φρο-Λο-Κόκο .

Ο Φρο-Λο-Κόκο δεν αντιστάθηκε στον πειρασμό , άρπαξε μια μεγάλη ζουμερή φράουλα και την έκανε ΜΙΑ ΜΠΟΥΚΙΑ.

- **, Όλα καλά σκέφτηκε . Δεν έγινε και τίποτα σοβαρό!**

Σε μια στιγμή, γυρνάει ο Φρο-Λο-Κόκο και γύρω του όλα είχαν αρχίσει να μαραίνονται . Μέσα σε λίγα λεπτά δεν είχε απομείνει ΤΙΠΟΤΑ! Ούτε φράουλες, ούτε μούρα, ούτε... ΤΙΠΟΤΑ... Το ποτάμι στέγνωσε κι η βάρκα απ' τα φύλλα πορτοκαλιού είχε γίνει σκόνη.

- **Ω! Θεέ μου! Τι έκανα? Παράκουσα την εντολή της νεράιδας και εξαιτίας μου το δάσος παγωτό χωνάκι εξαφανίστηκε!**

Μην ξέροντας πια τι να κάνει, ο Φρο-Λο-Κόκο , κάθισε σε μια γωνιά κι άρχισε να κλαίει χωρίς σταματημό. Ήτανε πάρα πολύ στεναχωρημένος. Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι μόλις είχε καταστρέψει ολόκληρο το δάσος. Ξαφνικά εκεί που καθότανε ο Φρο-Λο-Κόκο , είδε μπροστά του τη νεράιδα Βανίλια Φράουλα , με τα μεγάλα διάφανα φτερά της. και τα φραουλένια της αυτιά. Μύριζε άρωμα βανίλια φράουλα και ήταν πολύ όμορφη.

- **Γεια σου Φρο-Λο-Κόκο ,** είπε στο αγόρι. **Βλέπω δεν άκουσες τις οδηγίες που σου είπε το λαγουδάκι ! Είδες τι παθαίνει κανείς όταν δεν υπακούει στους κανόνες? Και όταν δεν υπακούμε στους κανόνες υπάρχουν συνέπειες. Η τιμωρία σου Φρο-Λο-Κόκο θα είναι να φτιάξεις με ότι έχει απομείνει μια καινούργια γεύση παγωτού που αν μου αρέσει, το δάσος παγωτό χωνάκι θα ξαναζωντανέψει! Αν όχι, το παγωτό θα εξαφανιστεί ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!**
- **Ααααα! Η τύχη του δάσους και του παγωτού είναι στα χέρια μου,** σκέφτηκε ο Φρο-Λο-Κόκο . **Πρέπει να εντυπωσιάσω τη νεράιδα.**

Κι αμέσως ο Φρο-Λο-Κόκο ξεκίνησε δουλειά. Άρχισε να τρέχει από δω, από κει, να μαζεύει ότι είχε απομείνει από φράουλες ... βρήκε και μέλι που του χάρισαν κάποιες μελισσούλες... Τα έβαλε σε μια αυτοσχέδια κατσαρόλα, Άρχισε να τα ανακατεύει και μια υπέροχη μυρωδιά από φράουλα και μέλι γέμισε το δάσος.

- **Αχ! Τι ωραία μυρωδιά!**

Όλα τα ζώα του δάσους πλησίασαν τον Φρο-Λο-Κόκο και παρακολουθούσαν προσεκτικά την ετοιμασία της νέας συνταγής. Αφού έβαλε τα τελευταία υλικά μέσα , έβαλε το μίγμα στην κατάψυξη και περίμενε...και περίμενε...και περίμενε... και περίμενε...και σκεφτόταν...**θα' ναι ωραία τώρα αυτή η γεύση? Θα αρέσει τώρα στην νεράιδα? Αχ! Τι να κάνω?**

Τσουπ! έτοιμο το μίγμα! Το βάζει μέσα σε ένα χωνάκι και πάει στη νεράιδα.

- **Νεράιδα Βανίλια Φράουλα, λυπάμαι πολύ για ότι έγινε. Δεν ήθελα να είμαι εγώ η αιτία για να χαθεί το παγωτό! Μ' αρέσει πάρα πολύ το παγωτό! Αυτό είναι για σένα! Το ετοίμασα με πολύ αγάπη! Ελπίζω να σου αρέσει!**

Το έδωσε λοιπόν στην νεράιδα, η οποία δοκίμασε το παγωτό και χαμογέλασε

- **Φρο-Λο-Κόκο είναι απλά υπέροχο! Η γεύση μελο-φράουλα είναι ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ....Μόλις έσωσες το δάσος αλλά και το παγωτό!**

Και ξάφνου, μ' ένα μαγικό τρόπο, το δάσος παγωτό χωνάκι ξαναζωντάνεψε. Ο Φρο-Λο-Κόκο ήταν τόσο χαρούμενος μετά την επιτυχία του, αλλά είχε κουραστεί πολύ. Κάθισε σε μία γωνιά κι αποκοιμήθηκε. Όταν άνοιξε τα ματάκια του ήταν ξαπλωμένος στο κρεβατάκι του κι η μαμά κι ο μπαμπάς του στεκόνταν από πάνω του. Ο Φρο-Λο-Κόκο χαμογέλασε και είπε στους γονείς του:

- **Τώρα που έμαθα να υπακούω στους κανόνες και ν' ακούω τους μεγαλύτερους μου θα μπορούσα να έχω ένα παγωτάκι με γεύση μελι φράουλα?**

Οι γονείς του, κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και κοίταξαν μετά απορημένοι τον Φρο-Λο-Κόκο .

- **Τι γεύση είναι αυτή που ζητάει ο μικρός μας Νιόνος?**

Οι γονείς του, χάρηκαν τόσο πολύ που το παιδάκι τους ήταν σώο και αβλαβές που δεν μπορούσαν παρά να του φτιάξουν ένα παγωτό με γεύση μελι φράουλα.

Και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα με ένα παγωτό που -είμαστε σίγουροι- πως θα το απολαύσουμε όλοι μας .